

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DOK-1-421/19/05/GG

Warszawa, 2005-08-19

D E C Y Z J A Nr DOK - 94/2005

Na podstawie art. 17 w związku z art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Arcelor S.A. z siedzibą w Luksemburgu, **wydaje zgodę na dokonanie koncentracji**, polegającej na przejęciu przez Arcelor S.A. z siedzibą w Luksemburgu kontroli nad Hutą L.W. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 6 kwietnia 2005 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „organem antymonopolowym”) wpłynęło zgłoszenie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Arcelor S.A. z siedzibą w Luksemburgu (dalej: „Arcelor”) kontroli nad Hutą L. W. Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Huta L.W.”).

W związku z tym, iż:

- łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczył równowartość 50 mln euro, tj. kwotę określoną w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą antymonopolową”,

- przejęcie kontroli przez jednego przedsiębiorcę nad innym przedsiębiorcą jest jednym ze sposobów koncentracji określonym w art. 12 ust. 2 pkt. 2 ustawy antymonopolowej,
- w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna okoliczność z katalogu przesłanek egzoneracyjnych, wymienionych w art. 13 ustawy antymonopolowej, powodująca odstąpienie od obowiązku zgłoszenia koncentracji,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie w niniejszej sprawie, o czym, zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 z późn. zm.), powiadomił stronę pismem z dnia 16 maja 2005 r.

W trakcie postępowania organ antymonopolowy ustalił, co następuje.

Przyczyny i opis transakcji.

Planowana koncentracja będzie składać się z dwóch etapów, a mianowicie: tego samego dnia, tj. w dniu zamknięcia transakcji, Huta L.W. nabędzie 100% udziałów Przedsiębiorstwa Przerobu Żłomu Silscrap Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej (dalej: „Silscrap”) oraz Przedsiębiorstwa Przerobu Żłomu Crapex Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (dalej: „Crapex”)¹, następnie Arcelor (za pośrednictwem spółki Arcelor Holding sarl z siedzibą w Luksemburgu, pełniącej rolę „wehikułu korporacyjnego”) nabędzie 100% udziałów Huty L.W. Tak więc Arcelor, przejmując kontrolę nad Hutą L.W., przejmie jednocześnie kontrolę nad jej nowymi spółkami zależnymi (Silscrap i Crapex), a także nad dotychczasową spółką zależną Huty L.W., tj. Hutą Serwis Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Huta Serwis”).

Arcelor traktuje niniejszą koncentrację, jako ważny element swojej strategii, która pozwoli temu przedsiębiorcy osiągnąć następujące korzyści:

¹ W związku z tym, iż Huta L.W. oraz spółki Silscrap i Crapex należą do tej samej grupy kapitałowej (Grupy Lucchini), transakcja powyższa nie podlega obowiązkowi zgłoszenia Prezesowi UOKiK.

- bardziej zaznaczyć swoją obecność w Europie Wschodniej, gdzie dotychczas Arcelor nie ma żadnych stalowni,
- dokonać geograficznej dywersyfikacji źródeł dochodu i zakresu oferty towarów,
- podjąć bardziej ekspansywne działania na rynkach prętów zbrojeniowych i prętów walcowanych, które mają duży potencjał rozwojowy w Polsce,
- umocnić pozycję Arcelor na rynku budowlanym, poprzez lepsze zaopatrywanie polskich klientów z branży budowlanej w produkty wysokiej jakości, dostosowane do ich potrzeb.

Uczestnicy koncentracji.

I. Arcelor – aktywny uczestnik koncentracji – nie prowadzi działalności operacyjnej, jest spółką holdingową stojącą na czele Grupy Arcelor z siedzibą główną w Luksemburgu.

Grupa Arcelor to międzynarodowa grupa kapitałowa skupiająca przedsiębiorców działających w zakresie produkcji i dystrybucji wyrobów ze stali (wyrobów hutniczych). Grupa została utworzona w 2002 r. w wyniku połączenia trzech europejskich producentów z branży hutniczej, tj.: Arbedu z Luksemburga, Aceralii z Hiszpanii oraz Usinoru z Francji. Działalność Grupy Arcelor koncentruje się przede wszystkim na obszarze Europy i obu Ameryk w czterech podstawowych sektorach operacyjnych:

- wyrobów płaskich ze stali węglowej - dział ten obejmuje cały asortyment cienkich blach stalowych walcowanych na gorąco i na zimno oraz blach ocynkowanych. Wyroby te używane są głównie w produkcji samochodów, sprzętu gospodarstwa domowego i opakowań;
- wyrobów długich ze stali węglowej i stali stopowej - w tej kategorii wyrobów produkowane są pręty gorącowalcowane, kształtowniki oraz walcówka, a także szyny i druty. Wyroby długie, tj. pręty, kształtowniki i walcówka, znajdują zastosowanie przede wszystkim w budownictwie;
- wyrobów ze stali nierdzewnej – w ramach tego działu Grupa Arcelor produkuje zarówno wyroby długie, jak i płaskie, a także rury. Są to wyroby odporne na korozję

stosowane w urządzeniach gospodarstwa domowego, w przemyśle spożywczym, chemicznym i petrochemicznym;

- A3S (Arcelor Steel Solutions and Services) - sektor ten zajmuje się obrabianiem, wykańczaniem i dystrybucją wyrobów ze stali wytworzonych przez Grupę Arcelor lub skupionych od innych wytwórców. Sektor A3S posiada międzynarodową sieć sprzedaży oraz utrzymuje ważne kontakty handlowe.

W Polsce Grupa Arcelor posiada 8 spółek zależnych (w Katowicach, Bytomiu, Starachowicach, Słubicach i Poznaniu), które prowadzą działalność handlową (dystrybucyjną i agencyjną) w odniesieniu do produktów stalowych wytwarzanych przez spółki z Grupy. Całkowity obrót zrealizowany przez Grupę Arcelor w Polsce w 2004 r. wyniósł 369,7 mln euro, przy czym największe obroty Grupa osiągnęła ze sprzedaży wyrobów płaskich ze stali węglowej (197,7 mln euro) i wyrobów ze stali nierdzewnej (75,8 mln euro).

II. Huta L.W. – pasywny uczestnik koncentracji – jest producentem półwyrobów i wyrobów hutniczych. Są to następujące rodzaje (asortymenty) produktów:

- kęsy i kęsiska (półwyroby), wykorzystywane w produkcji wyrobów długich,
- wyroby długie, tj.:
 - pręty gorącowalcowane (ze stali węglowej i stopowej), wykorzystywane w przemyśle budowlanym, maszynowym, a także samochodowym i mechanicznym,
 - pręty okrągłe ze stali nierdzewnej, wykorzystywane w przemyśle budowlanym, energetycznym i samochodowym,
 - walcówka (ze stali węglowej i stopowej), posiada liczne zastosowania w przemyśle budowlanym, spawalniczym oraz metalowym,
 - pręty kute, wykorzystywane głównie w przemyśle ciężkim (np. w szybach dla silników statków, w systemach wytwarzania energii wiatrowej),
 - pręty wykańczane na zimno i walcówka łuszczona, sprzedawane są na potrzeby producentów oryginalnego sprzętu motoryzacyjnego (*OEM – Original Equipment Manufacturers*), producentów sprężyn oraz przemysłu maszynowego.

Niezależnie od planowanej transakcji Huta L.W. wygasza obecnie produkcję prętów kutech, której nie zamierza dłużej kontynuować. Z kolei Grupa Arcelor zamierza docelowo uruchomić w Hucie L.W. produkcję prętów zbrojeniowych i prętów walcowanych (stosowanych przede wszystkim w budownictwie), co w konsekwencji będzie oznaczać wejście nowego podmiotu na powyższe rynki obejmujące terytorium Polski. Należy przy tym zaznaczyć, iż na rynkach tych są już obecni przedsiębiorcy o znaczącej pozycji, tacy jak: Celsa Huta Ostrowiec Sp. z o.o. z siedzibą w Ostrowcu Świętokrzyskim, CMC Zawiercie S.A. z siedzibą w Zawierciu, Ferrostal Łabędy Sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach oraz Zakład Walcowniczy „Profil” S.A. z siedzibą w Krakowie.

W ramach niniejszej transakcji, łącznie z Hutą L.W. zostaną nabyte spółki zależne Huty, a mianowicie:

Silscrap i Crapex – obie spółki prowadzą działalność w zakresie skupu złomu stalowego, jego przerobu przy użyciu specjalistycznych urządzeń do demontażu, sortowania i precyzyjnej segregacji, a następnie sprzedaży w postaci wymaganej przez odbiorców finalnych, czyli huty. Złom stalowy używany jest w branży hutniczej jako surowiec (wsad) w produkcji stali surowej w piecach elektrycznych lub jako uzupełnienie rudy żelaza w piecach konwertorowo-tlenowych. Silscrap i Crapex skupują złom na terenie Polski i sprzedają go również głównie w Polsce (ok. 80% całkowitej sprzedaży). Największym odbiorcą obu spółek jest Huta L.W. oraz (w znacznie mniejszym stopniu) Celsa Huta Ostrowiec Sp. z o.o. z siedzibą w Ostrowcu Świętokrzyskim. Pozostała część całkowitej sprzedaży obu spółek (ok. 20%) znajduje zbytnie w krajach europejskich (głównie w Niemczech).

Silscrap i Crapex nie sprzedawały dotychczas złomu spółkom z Grupy Arcelor, chociaż Grupa ta kupuje złom w Polsce (wyłącznie dla własnych potrzeb) od takich firm, jak.: Tom Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, Stena Złomet Sp. z o.o. z siedzibą w Swarzędzu i Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „RPR” z siedzibą w Zielonej Górze.

Huta Serwis – spółka ta świadczy na rzecz Huty L.W. usługi niezwiązane z przemysłem hutniczym, polegające na administrowaniu kadrami i naliczaniu

wynagrodzeń oraz związane z dostawami, kontrolą i konserwacją sprzętu komputerowego, a także z licencjonowaniem oprogramowania.

Huta L.W. oraz jej spółki zależne należą do Grupy Lucchini z siedzibą główną w Brescia (Włochy). Oprócz tego Grupa posiada w Polsce jeszcze jedną spółkę, tj. Lucchini Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zajmującą się produkcją elementów taboru kolejowego. W kwietniu 2005 r. kontrolę nad Grupą Lucchini przejęła rosyjska **Grupa Severstal** z siedzibą w Czerepowcu, Region Wołgogradzki. Grupa została utworzona w 2002 r. w wyniku restrukturyzacji największego rosyjskiego zakładu metalurgicznego – JSC Severstal. Obecnie jest holdingiem przemysłowym, składającym się z ok. 120 zakładów znajdujących się w 14 regionach Federacji Rosyjskiej. Grupa Severstal prowadzi działalność w czterech sektorach operacyjnych, tj.

- metalurgicznym (produkcja stali, wyrobów ze stali i sprzętów kuchennych),
- surowcowym (wydobycie rud żelaza oraz węgla),
- samochodowym (produkcja samochodów i silników samochodowych),
- inżynierskim (projektowanie, produkcja i konserwacja sprzętu metalurgicznego).

Produkty Grupy Severstal sprzedawane są na rynkach niemal całego świata, tj. w Europie, Azji Centralnej i Południowo-Wschodniej, obu Amerykach i Afryce. Eksport zajmuje bowiem znaczącą pozycję w obrotach Grupy – według danych z Raportu Rocznego 2003, obroty osiągnięte z eksportu stanowiły 41,95% całkowitych obrotów Grupy (pierwszą pozycję w wielkości dochodów uzyskanych z eksportu zajmuje eksport do Europy – 32,8%).

Grupa Severstal sprzedaje swoje produkty również w Polsce bezpośrednio do końcowych odbiorców, którymi są takie firmy jak: ThyssenKrupp Energostal S.A. z siedzibą w Toruniu, HW Pietrzak Holding Sp. z o.o. z siedzibą w Gostyninie oraz zakłady produkcyjne Philipsa. Grupa sprzedaje głównie wyroby stalowe walcowane, a także wyroby z drewna (sklejkę) oraz niewielkie ilości samochodów terenowych. Obrót Grupy Severstal w Polsce w 2004 r. wyniósł około 10,5 mln USD.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ.

W myśl art. 4 pkt. 8 ustawy antymonopolowej, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, ceną oraz właściwość, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. A zatem rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (*rynek produktowy*) i terytorium (*rynek geograficzny*).

Stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2002 r. *w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców* (Dz. U. Nr 37, poz. 334):

- A) rynkiem właściwym, na który koncentracja wywiera wpływ w układzie **horyzontalnym** (poziomym), jest każdy rynek produktowy, na którym zaangażowani są co najmniej dwaj przedsiębiorcy uczestniczący w koncentracji (rynki wspólne) i gdzie koncentracja prowadzi do uzyskania łącznego udziału w rynku geograficznym w wysokości większej niż 20%,
- B) rynkiem właściwym, na który koncentracja wywiera wpływ w układzie **wertykalnym** (pionowym), jest każdy rynek, jeżeli równocześnie działa na nim co najmniej jeden przedsiębiorca uczestniczący w koncentracji, jest on równocześnie rynkiem zakupu lub sprzedaży, na którym działa którykolwiek z pozostałych przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji i indywidualny lub łączny udział w rynku przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji na tych rynkach przekracza 30%, bez względu na to, czy aktualnie istnieje powiązanie typu dostawca-odbiorca między tymi przedsiębiorcami,
- C) rynkiem właściwym, na który koncentracja wywiera wpływ w układzie **konglomeratowym**, jest każdy rynek, na którym pomiędzy uczestnikami koncentracji nie istnieją żadne powiązania (układy) horyzontalne i wertykalne,

ale przynajmniej jeden przedsiębiorca uczestniczący w koncentracji posiada więcej niż 40% udziału w jakimkolwiek rynku właściwym.

Mając na względzie definicję rynku właściwego oraz ww. kryteria wyznaczania rynków właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ, organ antymonopolowy uznał, iż:

Ad. A) W przedmiotowej sprawie nie ma rynków właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

Uzasadniając powyższe, należy wskazać, iż wprawdzie uczestnicy koncentracji prowadzą działalność na wspólnych rynkach produktowych, to jednak ich łączne udziały nie przekraczają poziomu 20% w rynku geograficznym właściwym dla tych rynków produktowych, którymi są:

- rynek prętów gorącowalcowanych ze stali węglowej,
- rynek prętów gorącowalcowanych ze stali stopowej,
- rynek walcówki ze stali węglowej,
- rynek walcówki ze stali stopowej,
- rynek prętów okrągłych ze stali nierdzewnej.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że rozróżnienie między rynkami wyrobów ze stali węglowej, stali stopowej i stali nierdzewnej zostało przyjęte przez Komisję Europejską w wielu decyzjach dotyczących wyrobów hutniczych (inaczej wyrobów stalowych), takich jak np.: *Usinor/Cockerill IV/ECSC.1268*; *Usinor/Arbed/Aceralia COMP/ECSC.1351*; *Krupp Hoesch/Thyssen IV/ECSC.1243*; *Outokumpu/Awesta Sheffield COMP/ECSC.1342* i inne. Rozróżnienie to wynika z faktu, iż produkty wytwarzane z różnych rodzajów (gatunków) stali różnią się między sobą w zależności od proporcji i kombinacji składników dodawanych do związku żelaza i węgla (takich jak: mangan, silikon, molibden, chrom, nikiel). Zastosowanie tych dodatków polepsza wytrzymałość, elastyczność oraz odporność stali i ułatwia formowanie jej w różne kształty. Odmienny skład chemiczny wyrobów ze stali węglowej, stopowej i nierdzewnej powoduje, że wyroby te znacznie różnią się między sobą ceną (najtańsze są wyroby ze stali węglowej) oraz zastosowaniem. Z punktu widzenia odbiorców nie

będą to zatem wyroby substytucyjne, stąd też powinny stanowić odmienne rynki produktowe.

Zarówno pręty, jak i walcówka wywarzane z różnych gatunków stali, stanowią różne asortymenty wyrobów hutniczych (stalowych), którymi obrót nie ogranicza się obecnie wyłącznie do rynku krajowego. Obserwowane przepływy handlowe pozwalają wysunąć tezę, iż rynek wyrobów stalowych ma wymiar co najmniej europejski. Odpowiada temu struktura organizacyjna i logistyczna przedsiębiorców działających w tej branży, którymi na ogół są firmy o ponadnarodowy charakterze, jak np. Grupa Arcelor (uczestnik niniejszej koncentracji), czy też Grupy: Mittal, Corus, ThyssenKrupp.

Ponadto:

- zarówno europejskie gospodarki, jak i europejska podaż wyrobów ze stali są w dużym stopniu powiązane (od 25% do 40% tych wyrobów przekracza granice krajów członkowskich Unii Europejskiej),
- brak barier administracyjnych między krajami członkowskimi Unii Europejskiej pozwala na swobodny przepływ towarów między tymi krajami i z tego m.in. względu występuje wysoki import wyrobów stalowych na rynek polski, który obecnie pokrywa prawie 50% ogólnego krajowego zapotrzebowania na te wyroby,
- Normy Unii Europejskiej (CEN) odegrały znaczącą rolę w harmonizacji definicji wyrobów ze stali, tak więc konsumenci mogą z łatwością porównywać wyroby różnych producentów,
- we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej występuje podobny poziom cen rynkowych dla danego rodzaju (asortymentu) wyrobów ze stali.

Z powyższych względów należy przyjąć, że na rynku obejmującym obszar Unii Europejskiej (rynku europejskim) występują zbliżone warunki konkurencji w zakresie produkcji i sprzedaży wyrobów stalowych, w tym również prętów gorącowalcowanych (ze stali węglowej i stopowej), walcówki (ze stali węglowej i stopowej) oraz prętów okrągłych ze stali nierdzewnej.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że również w dotychczasowych decyzjach Komisji Europejskiej dotyczących koncentracji z udziałem producentów wyrobów

stalowych, rynek w ujęciu geograficznym określany był jako rynek co najmniej europejski (*np. w sprawach takich jak: British Steel/Hoogovens IV/ECSC.1310; Usinor/Arbed/Aceralia COMP/ECSC.1351; LNM/PHS COMP/M.3326; Lucchini/Ascometal IV/CECA 1309*).

Na tak określonych rynkach, tj.:

- europejskim rynku prętów gorącowalcowanych ze stali węglowej,
- europejskim rynku prętów gorącowalcowanych ze stali stopowej,
- europejskim rynku walcówki ze stali węglowej,
- europejskim rynku walcówki ze stali stopowej,
- europejskim rynku prętów okrągłych ze stali nierdzewnej,

udziały uczestników koncentracji – Grupy Arcelor i Huty L.W., kształtują się następująco:

(tajemnica przedsiębiorstwa)

Z powyższych danych wynika zatem, że wspólne rynki produktowe, na których zaangażowani są uczestnicy koncentracji, nie stanowią rynków, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym.

Ad. B) Przedmiotowa koncentracja nie wywiera także wpływu na żaden rynek właściwy w układzie wertykalnym, pomimo tego, że przedsiębiorcy w niej uczestniczący działają na dwóch kolejnych szczeblach obrotu na rynku złomu, tj. spółki Silscrap i Crapex na rynku sprzedaży złomu, a Grupa Arcelor na rynku zakupu złomu.

Uzasadniając powyższe organ antymonopolowy stwierdził, co następuje:

Złom, podobnie jak ruda żelaza, jest surowcem używanym w procesach hutniczych do wytopu stali surowej. Obrót rudą żelaza – ze względu na ograniczone źródła występowania – nie ogranicza się tylko do rynków tych krajów, które posiadają złoża tego surowca. Podobnie popyt na złom nie jest ograniczony geograficznie, ponieważ zapotrzebowanie na ten surowiec rośnie nieprzerwanie od 30 lat, tj. od czasu rozpoczęcia produkcji stali surowej w piecach elektrycznych. W ostatnich latach, w ślad za wzrostem produkcji stali zapoczątkowanym przez inwestycje w Chinach,

wzrósł wyraźnie poziom produkcji złomu. Ocenia się, iż obecnie zużycie złomu na świecie wynosi ok. 400 mln ton w skali roku (*według danych Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem*).

Na podstawie danych z 2002 r. opublikowanych przez International Iron and Steel Institute – Wydanie z 2004 r., szacuje się, że wielkość importu/eksportu złomu na poziomie światowym wynosi ok. 15% - 16% wielkości obrotu, a na poziomie Unii Europejskiej import i eksport złomu są niemalże równe i stanowią ok. 31% całkowitego zużycia złomu na tym obszarze. Według danych z powyższego źródła, również Polska zaliczana jest do eksporterów złomu, sprzedającym na rynkach zagranicznych ok. 1,6 mln ton złomu, co stanowi ok. 27% całkowitej podaży krajowej. Także ceny złomu między dużymi strefami geograficznymi są bardzo zbliżone i charakteryzują się podobnymi wahaniami.

Biorąc zatem pod uwagę powyższe uwarunkowania istniejące w obrocie złomem, organ antymonopolowy uznał, iż rynek złomu w ujęciu geograficznym, powinien mieć wymiar szerszy niż rynek krajowy obejmujący terytorium Polski, przy czym kwestię dokładnego określenia rynku geograficznego właściwego dla złomu, należy uznać za otwartą, podobnie jak to uczyniła Komisja Europejska (*np. w sprawie Unimetal/Scholtz IV/CECA - 1201*).

W ocenie organu antymonopolowego, przedmiotowa koncentracja nie wywiera wpływu na rynek właściwy (rynek złomu) w układzie wertykalnym, przy czym nie ma większego znaczenia ściśle zdefiniowanie rynku geograficznego właściwego dla tego produktu, bowiem udziały uczestników koncentracji (indywidualne i łączne) zarówno w zakresie sprzedaży i zakupu złomu na obszarze Polski (rynek krajowy), jak i na obszarze Unii Europejskiej (rynek europejski) oraz na obszarze świata (rynek światowy), nie przekraczają poziomu 30%, co ilustrują poniższe dane:

- udziały Silscrap i Crapex w zakresie sprzedaży złomu na rynku:

(tajemnica przedsiębiorstwa)

- udziały Grupy Arcelor w zakresie zakupu złomu na rynku:

(tajemnica przedsiębiorstwa)

Powyższe dane wskazują zatem, iż przedmiotowa koncentracja nie wywiera także wpływu na rynek właściwy w układzie wertykalnym.

Ad. C) Organ antymonopolowy stwierdził również, iż w przedmiotowej koncentracji nie występują rynki właściwe, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie konglomeratowym. Brak jest bowiem rynków, na których uczestnicy koncentracji dysponowaliby udziałem wyższym niż 40%.

Ocena skutków koncentracji.

Przepis art. 17 ustawy antymonopolowej stanowi, iż Prezes Urzędu wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności poprzez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

Organ antymonopolowy dokonując oceny zasadności wyrażenia zgody na przeprowadzenie przedmiotowej koncentracji, wziął pod uwagę fakt, iż w przedmiotowej sprawie brak jest rynków właściwych, na które koncentracja wywierałaby wpływ w układzie horyzontalnym, wertykalnym oraz konglomeratowym.

W związku z tym należy stwierdzić, iż planowana koncentracja spełnia przesłanki określone w art. 17 ustawy antymonopolowej.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ k.p.c., od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów*

Zastępca Dyrektora
Departamentu Ochrony Konkurencji
Marcin Kolasiński

Otrzymuje:

Pani Agnieszka Łupińska

Pełnomocnik: Arcelor S.A.

Tokarczuk, Jędrzejczyk i Wspólnicy

Kancelaria Prawna GLN Spółka Komandytowa

ul. Ks. I. Skorupki 5

00-546 Warszawa